Ёханна гелен аянлык

Гириш

Ёханна гелен аянлык Иса Месихе Реб хөкмүнде иман эдип, Оңа эерен месихилериң ызарланан дөврүнде язылды. Авторың эсасы максады иман угрундакы шейле ызарланмалар ве җебир-җепалар дөврүнде иманлылары рухландырып, олара умыт бермекден ыбаратдыр. Ол окыҗыларыны шейле дөвүрде өз иманларына садык галмага чагыряр.

Китап эсасан-да нышанлар аркалы беян эдилен аянлыклардан ве гөрнүшлерден ыбаратдыр. Оларың нышанлар аркалы берлен беяны шол дөвүрде яшан месихилер үчин дүшнүкли болса-да, бизиң дөврүмиз үчин гизлин сыр болуп дуряндыр. Айдымларың, сазларың, гошгуларың мовзуклары ялы, бу китабың хем мовзугы дүрли гөрнүшлер топары аркалы дүрли тәрлерде өвран-өвран гайталаняр. Китабың дүшүндиришлериниң дүрли-дүрлүдигине гарамаздан, онуң эсасы мовзугы айдыңдыр: Худай бизиң Реббимиз Иса Месих аркалы Өз душманларыны, шол санда иблиси гутарныклы ве долы еңҗекдир. Бу еңиш долы амала ашандан соң Худай Өзүне садык галан халкыны тәзе гөгүң ве тәзе ериң ялканышлары билен сылаглаҗакдыр.

Мазмуны

Гириш ... *1:1-8*
Ачык гөрнүш ве еди йыгнага хат ... *1:9–3:22*
Гөкдәки тагт ... *4:1–4:11*
Еди мөхүр билен мөхүрленен хат ... *5:1–8:1*
Еди сурнай ... *8:2–11:19*
Аждарха ве ики җандар ... *12:1–13:18*
Дүрли гөрнүшлер ... *14:1–15:8*
Худайың газабы ве еди кәсе ... *16:1-21*
Бабыл вейран эдилйәр, җандар, галп пыгамбер ве иблис еңилйәр ... *17:1–20:10*
Иң соңкы хөкүм ... *20:11-15*
Тәзе гөк, тәзе ер ве тәзе Иерусалим ... *21:1–22:5*
Җемлеме ... *22:6-21*

1-нҗи бап

1 Бу китап Иса Месихиң берен аян-
лыгыдыр. Худай якын вагтда бол-
малы вакалары Өз бенделерине аян
этмек үчин, бу аянлыгы Иса Месихе
берди. Иса Месих хем оны Худайың
перишдеси аркалы Өз гулы Ёхан-
на аян этди. 2 Ёханна хем Худайың
Иса Месих барадакы хабарыны, яг-
ны гөрен затларының барыны шаят
хөкмүнде беян этди. 3 Бу пыгамбер-
лик сөзлерини йыгнага окап берйән
багтлыдыр! Бу сөзлери эшидип, ола-
ры ерине етирйән багтлыдыр, чүнки
бу пыгамберлигиң берҗай болмалы
вагты голайдыр.

Еди йыгнага салам

4 Азия велаятындакы еди йыгнага
мен Ёханнадан догайы салам! Озал
болан, хәзир хем бар, гележекде хем
болҗак Худайың, Онуң тагтының
өңүндәки Худайың еди Рухуның мер-
хемети сизе яр болсун! 5-6 Өлүмден
илкинҗи болуп дирелен, дүнйә ша-
ларының Хөкүмдары болан садык
шаят Иса Месихиң мерхемети ве па-
рахатлыгы сизе яр болсун!

Шөхрат ве гудрат бакы Месихиңки-
дир! Чүнки Ол бизи сөенсоң, ганыны
дөкүп, гүнәлеримизден азат этди. Ол
бизден Шалык ярадып, Атасы Худая
хызмат этмек үчин бизи руханылар
белледи. Омын! 7 Ине, Ол булутларың
арасы билен гелйәр! Оны хеммелер,
хатда Оны дешим-дешим эденлер
хем гөрер. Дүнйәниң әхли халкла-
ры Ол себәпли агларлар. Бу догру-
дан-да шейле болар! Омын. 8 Хөкмү-
рован Реб шейле дийййәр: «Алфа ве
Омега [а] Мендирин [б]. Мен озал бо-
лан, хәзир бар, гележекде хем бол-
җак Хөкмүрован Ребдирин».

Ёханна Ынсан Оглуна меңзеш Бирини гөрйәр

9 Иса Месихиң шәгирди хөкмүнде
гөргүлере, Худайың Шалыгына ве
чыдамлылыга шәрикдешиңиз болан
мен Ёханна доганыңыз Патмос ди-
ен адададым. Мен Хош Хабары ва-
гыз эдип, Иса Месих хакда шаятлык
эденим себәпли бу ада сүргүн эди-
липдим. 10 Реббиң гүнүнде Оңа сеҗ-
де эдйәркәм, мениң үстүме Мукаддес
Рух инди. Онсоң мен еңсе тарапым-
да сурнайыңкы ялы гүйчли бир сес
эшитдим. Ол сес: 11 «Гөрйәнлериңи
яз-да, оны еди йыгнага: Эфесе, Из-
мире, Пергамона, Тиятира, Сарди-
се, Филаделфия ве Лаодикия ёлла»
дийди. 12 Мен өзүм билен геплешйә-
ни гөрҗек болуп, сес гелен тарапа
өврүлдим. Өврүленимде, еди алтын
чыраданы, 13 оларың арасында болса
ынсан оглуна меңзеш Бирини гөрдүм.
Онуң эгниндәки лыбасы топугына
дүшүп дурды, билинде болса алтын-
дан гушагы барды. 14 Онуң сачлары
йүң ялы, гар ялы ап-акды, гөзлери
алавлаян от ялыды, 15 аяклары күре-
де гызардылан мис ялы ялпылдаяр-
ды, сеси әгирт умманың гүввүлдиси

[а] **1:8** ***Алфа ве Омега*** – Алфа грек элипбийиниң биринҗи, Омега болса иң соңкы харпы.
[б] **1:8** ***Алфа ве Омега Мендирин*** – кәбир голязмаларда *Алфа ве Омега, Башлангыч ве Соң Мендирин.*

1:7 Зак 12:10. **1:13-14** Дан 7:9,13.

ялыды. **16**Саг элинде еди йылдыз бар-
ды, агзындан ики йүзли кесгир гы-
лыч чыкып дурды. Онуң йүзи сүйр-
гүнортаның Гүни кимин парлаярды.
17Мен Оны гөрен бадыма өли кимин
аякларына йыкылдым. Эмма Ол эли-
ни эгниме гоюп, шейле дийди: «Горк-
ма! Илкинҗи ве Ахыркы Менди-
рин. **18**Мен диридирин. Өлүдим, йө-
не, ине, инди эбедилик диридирин.
Өлүмиң-де, өлүлер дүнйәсиниң-де
ачары Мендедир. **19**Озалкы, шу вагт
гөрйәнлериңи ве мундан бейләк гөр-
җек затларының барыны яз. **20**Мениң
саг элимде гөрйән еди йылдызың ве
еди алтын чыраданың сыры шейле:
еди йылдыз еди йыгнагың перишде-
лерини, еди чырадан хем еди йыгна-
гы аңладяндыр».

2-нҗи бап

Эфесдәки йыгнага

1«Эфесдәки йыгнагың перишдеси-
не шуны яз:

Еди йылдызы саг элинде Сакла-
ян, еди алтын чыраданың арасында
Гезйән шейле дийййәр: **2**„Мен сениң
әхли эденлериңи, шол санда зәхмет
чекендигиңи, гайратлыдыгыңы бил-
йәрин. Сениң яман адамлары йигрен-
йәндигиңи хем билйәрин. Сен өзле-
рини ресул сайянлары сынап, оларың
ялан ресулдыкларыны әшгәр этдиң.
3Сен гайратлысың, Мениң угрум-
да көп мушакгатлара чыдадың, рух-
дан дүшмедиң. **4**Эмма сенде оңла-
маян бир задым бар: сен Мени ил-
кибашда сөйшүң ялы сөймейәрсиң.
5Шонуң үчин, хайсы белентликден
йыкыланыңы ядыңа сал! Тоба эт-де,
илкибашда эден ишлериңи амал эт!
Эгер тоба гелмесең, яныңа барып,
чыраданыңы еринден айрарын. **6**Йө-
не шу эдйәнлериңи велин оңлаярын:
сен николачыларың[a] эдйән ишлери-
ни йигренйәрсиң. Мен хем олары йиг-
ренйәрин. **7**Гулагы бар адам Мукад-
дес Рухуң йыгнаклара нәме дийййә-
нини эшитсин! Яманлыкдан үстүн
гелене Худайың җеннетдәки яша-
йыш дарагтының мивесинден иймә-
ге ругсат эдерин“».

Измирдәки йыгнага

8«Измирдәки йыгнагың перишде-
сине шуны яз:

Өлен ве Дирелен, Илкинҗи ве
Ахыркы шейле дийййәр: **9**„Мен се-
ниң мушакгатларыңы ве гарыплыгы-
ңы билйәрин, аслында велин сен бай-
сың! Мен өзлерини яхуды сайянла-
рың саңа дил етирйәндиклерини хем
билйәрин. Йөне олар яхудылар дәл-
де, шейтаның үйшмелеңидир. **10**Гөр-
җек гөргүлериңден горкма! Ине, сы-
намак үчин, иблис сизиң кәбирлери-
ңизи туссаг этдирер. Сиз он гүнләп
мушакгат чекерсиңиз. Өлүм ховпы
үстүңе абананда-да, садык гал, Мен
саңа яшайыш тәҗини берерин. **11**Гу-
лагы бар адам Мукаддес Рухуң йыг-
наклара нәме дийййәнини эшитсин!
Яманлыкдан үстүн гелен икинҗи
өлүмиң җебирлерине дучар болмаз“».

Пергамондакы йыгнага

12«Пергамондакы йыгнагың periш-
десине шуны яз:

Ики йүзли кесгир гылыҗы Болан
шейле дийййәр: **13**„Сениң ниреде яшая-
ныңы билйәрин, шейтаның тагты хем

---

[a] **2:6** ***Николачылар*** – Никола атлы галп мугаллымың шәгиртлери.

шол ердедир. Эмма муңа гарамаздан,
сен Маңа садык болуп галансың. Сен
хатда өз шәхериңде, хава, шейтаның
яшаян шәхеринде садык гүвәм Анти-
биң өлдүрилен гүнлеринде-де Ма-
ңа болан иманыңдан дәнен дәлсиң.
14 Йөне сенде оңламаян кәбир затла-
рым бар. Сизиң араңызда Билгамың
таглыматына эрйәнлер бар. Билгам
ысрайыл халкыны гүнәниң торуна
салмагың ёлуны Баллага өвретди.
Шейдип, ысрайыл халкы бута берлен
гурбанлыгы ийип, зына этди. 15 Шей-
ле-де, араңызда николачыларың таг-
лыматына эрйәнлер хем бар. 16 Тоба
эт! Ёгса тизара яныңа барып, агзым-
дакы гылыч билен олара гаршы ур-
шарын. 17 Гулагы бар адам Мукаддес
Рухуң йыгнаклара нәме диййәнини
эшитсин! Яманлыкдан үстүн чыка-
на яшырын сакланан маннадан[а] бе-
рерин. Мундан башга-да, оңа йүзүне
тәзе ат язылгы бир ак даш берерин.
Бу ады дашы алҗак адамдан башга
хич ким билмез“».

Тиятирадакы йыгнага

18 «Тиятирадакы йыгнагың периш-
десине шуны яз:

Гөзлери алавлаян от ялы, аякла-
ры мис ялы ялпылдаян Худайың Ог-
лы[б] шейле дийййәр: 19 „Мен сениң
әхли эденлериңи, сөйгиңи, иманы-
ңы, хызматыңы ве гайратыңы бил-
йәрин. Сениң хәзирки эдйәнлериңиң
озалкылардан көпдүгини хем билйә-
рин. 20 Эмма сенде оңламаян бир за-
дым бар: сен өзүни пыгамбер сайян
Изебел атлы аялың эденлерине ге-
чиримлилик эдйәрсиң. Ол Мениң
бенделерими өз таглыматы билен
аздырып, олара зынахорлык этдир-
җек боляр, бута хөдүрленен гурбан-
лыклардан ийдирҗек боляр. 21 Мен
оңа тоба этмәге вагт бердим, йөне
ол азгынлыгындан йүз өвреси геле-
нок. 22 Шонуң үчин-де, Мен оны хас-
салык дүшегинде ятырарын. Бу аял
билен зына эденлере-де, онуң азгын-
лыгындан[в] йүз өвүрмеселер, җебир-
җепа чекдирерин. 23 Мен онуң чагала-
рыны хем өлдүрерин. Шонда хемме
йыгнаклар Мениң йүреклери ве пи-
кирлери дерңейәндигими билерлер.
Мен сизиң хер бириңизе эден ишлере-
риңизе гөрә җеза берерин. 24-25 Эм-
ма сизе, ягны Тиятирадакы Изабе-
лиң бу таглыматына эрмедиклериң
ве ‘шейтаның сырлары’ дийилйән-
лери билмейәнлериң барына шуны
айдярын: эгер иманыңызы Мен гел-
йәнчәм сакласаңыз, сизиң үстүңизе
башга зат йүклемерин. 26-28 Атамың
Маңа ыгтыяр берши ялы, Мен хем
яманлыкдан үстүн чыкана, Мениң
ырадамы ахыра ченли берҗай эде-
не миллетлериң үстүнден ыгтыяр
берерин. Ол миллетлери демир ха-
сасы билен доландырар; олары күй-
зегәриң голчасы дей чым-пытрак

[а] **2:17** ***Манна*** – чөлде Худай тарапындан ысрайыллара берлен үйтгешик иймит. Сөзлүге серет.
[б] **2:18** ***Худайың Оглы*** – Көне Әхтде бу ат патышалар үчин уланылярды. Тәзе Әхтде болса бу ат Худай тарапындан сайланып-сечилен диймеги аңладяр. Сөзлүге серет.
[в] **2:22** ***Онуң азгынлыгындан*** – кәбир голязмаларда *өз азгынлыкларындан*.

2:26-28 Зеб 2:8-9.

эдер. Мен оңа даң йылдызыны хем
берерин. 29 Гулагы бар адам Мукад-
дес Рухуң йыгнаклара нәме диййә-
нини эшитсин!“»

3-нҗи бап

Сардисдәки йыгнага

1 «Сардисдәки йыгнагың перишде-
сине шуны яз:

Худая хызмат эдйән еди Рухы До-
ландырян, элинде еди йылдызы Сак-
лаян шейле диййәр: „Мен сениң әх-
ли эденлериңи билйәрин. Сен дири
хасаплансаң-да, өлүсиң. 2 Оян! Өзүң-
де галан ве өлҗек болуп дуран зат-
лары беркит. Себәби Худайың наза-
рында ишлериңиң бири-де кәмил дәл
экен. 3 Эшиденлериңи ве өврененле-
риңи яда сал, олары берҗай эт-де то-
ба гел. Оянмасаң, бир огры ялы ба-
рарын. Мениң хайсы сагатда үстү-
ңе барҗагымы-да билмән галарсың.
4 Йөне Сардисде өз лыбасыны хапа-
ламадык бирнәче адам бар. Олар Ме-
ниң билен ак лыбаслара бесленип ге-
зерлер, себәби муңа мынасыпдырлар.
5 Яманлыкдан үстүн гелен хем ак лы-
баса бесленер. Мен онуң адыны яша-
йыш китабындан өчүрмерин, Атамың
ве Онуң перишделериниң хузурында
адының бу китапда языландыгыны
тассыкларын. 6 Гулагы бар адам Му-
каддес Рухуң йыгнаклара нәме дий-
йәнини эшитсин!“»

Филаделфиядакы йыгнага

7 «Филаделфиядакы йыгнагың пе-
ришдесине шуны яз:

Бу хабар мукаддес ве хакыкы Бо-
ландандыр. Ол Давут ачарының Ээ-
сидир. Онуң ачан гапысыны хич ким
япып билмез. Онуң япан гапысыны
хич ким ачып билмез. Ине, Ол шей-
ле диййәр: 8 „Сениң әхли эденлериңи
билйәрин. Ине, өңүңде бир гапыны
ачып гойдум, оны хич ким япып бил-
мез. Гүйҗүңиң аздыгыны хем билйә-
рин. Йөне муңа гарамаздан, Мениң
сөзүми берҗай этдиң, адымдан дән-
медиң. 9 Мен шейтаның үйшмелеңи-
ни гелип, аягыңа йыкылмага меҗ-
бур эдерин, олар сени сөййәндиги-
ми билерлер. Олар өзлерини яхуды
сайсалар-да, олар асла яхуды дәл,
олар ялан алдаярлар. 10 Сен буйрук-
ларымы берҗай эдип, иманда берк
дурдуң. Шоңа гөрә-де, ер йүзүниң
яшайҗыларыны сынамак үчин бү-
тин дүнйәниң үстүнден инҗек сы-
наг пурсадында сени горарын. 11 Мен
басым барарын. Тәҗиңи хич ким ал-
маз ялы, иманда берк дур. 12 Яман-
лыкдан үстүн гелени Худайымың
ыбадатханасының диреги эдерин.
Ол шол ерде бакы галар. Мен онуң
маңлайына Худайымың адыны ве
Худайымың шәхериниң адыны яза-
рын. Бу шәхер гөкден, Худайымың
хузурындан инйән тәзе Иерусалим-
дир. Мен онуң маңлайына Өз ады-
мы хем язарын. 13 Гулагы бар адам
Мукаддес Рухуң йыгнаклара нәме
диййәнини эшитсин!“»

Лаодикиядакы йыгнага

14 «Лаодикиядакы йыгнагың периш-
десине шуны яз:

Садык ве догручыл Шаят, Худа-
йың яраданларының Башы, Омын
дийип Атландырылян шейле дий-
йәр: 15 „Сениң әхли эденлериңи бил-
йәрин, сениң не совук, не-де гызгын-
дыгыңы билйәрин. Вах, кәшгә совук
я гызгын болсадың! 16 Сен не гыз-
гын, не-де совук, йөне йылы боланың

үчин Мен сени гусарын. 17 Сен: ‘Мен
байдырын, баяп, зада зар дәлдирин’
дийийәрсиң. Аслында велин налаҗе-
дейин, бетбагт, гедай, көр ве ялаңач-
дыгыңы билмейәрсиң! 18 Гел, Мен са-
ңа маслахат берейин: баяр ялы, Мен-
ден отда арассаланан алтыны сатын
ал; ялаңачлыгың айбыны өртер ялы,
Менден ак эгин-эшик сатын ал; гө-
рүп билер ялы, Менден гөзүңе мел-
хем сатын ал. 19 Мен Өз сөййәнлери-
ме кәйәп, олары тербиелейәндирин.
Шонуң үчин-де, ыхласлы бол, тоба
эт! 20 Ине, мен ишикде дурын, гапы-
ны какярын. Сесими эшидип, гапы-
ны ачаның өйүне гирерин. Мен онуң
билен, ол хем Мениң билен бир сачак
башында тагам иер. 21 Мен яманлык-
дан үстүн гелип, Атам билен Онуң
тагтында отурышым ялы, еңиҗә-де
Мениң билен Өз тагтымда отурмага
ыгтыяр берерин. 22 Гулагы бар адам
Мукаддес Рухуң йыгнаклара нәме
дийийәнини эшитсин!“»

4-нҗи бап

Гөкдәки тагт

1 Шондан соң гөкде бир ачык гапы-
ны гөрдүм. Илкибашда мениң билен
геплешен, сурнайың сесине меңзе-
йән сес маңа: «Ёкары чык, Мен саңа
мундан соң болмалы затлары гөрке-
зейин» дийди. 2 Шол пурсадың өзүн-
де мениң үстүме Мукаддес Рух ин-
ди. Мен гөкде бир тагтың дураныны,
онуң үстүнде-де Бириниң отуран-
дыгыны гөрдүм. 3 Тагтда Отураның
кешби яшма, хакык дашлары кимин
шөхле сачярды, тагтың төверегин-
де зүмеррет ялы әлемгошар барды.
4 Тагтың төверегинде ене-де йигри-
ми дөрт тагт барды, бу тагтларың
үстүнде яшулулар отырды. Оларың
эгнинде ак лыбаслары, башларында
алтын тәчлери барды. 5 Тагтдан йыл-
дырымлар чакярды, батлы сеслер ве
гөк гүррүлдиси эшидилйәрди. Тагтың
өңүнде еди чыра янып дурды, бу Ху-
дайың еди Рухуды. 6 Тагтың гаршы-
сында булгур кимин дуры, чүйше-
ден ясалан ялы бир деңиз барды. Таг-
тың ортасында ве төверегинде дөрт
саны махлук барды. Оларың өңи-де,
аркасы-да гөзлерден долуды. 7 Бирин-
җи махлук арслана, икинҗи махлук
өкүзе меңзейәрди. Үчүнҗи махлугың
йүзи адамың йүзи ялыды, дөрдүнҗи
махлук учуп барян бүргүде меңзе-
йәрди. 8 Бу дөрт махлугың херсиниң
алты ганаты барды. Оларың хемме
ери, хатда ганатларының ашагы-да
гөзлерден дос-долуды. Олар гиҗе-
гүндиз ызыны үзмән:

«Хөкмүрован Реб Худай
мукаддесдир,
мукаддесдир, мукаддесдир,
Ол гечмишде барды, хәзир хем
бар,
гелеҗекде хем болҗакдыр» –
дийип гайталаярдылар.

9 Махлуклар хер гезек тагтда Оту-
раны, бакы яшаян Худайы шөхрат-
ландырып, Оңа хормат билдирип,
шүкүр эденлеринде, 10 йигрими дөрт
яшулы тагтда Отураның өңүнде йү-
зин дүшүп, бакы яшаян Худая сеҗ-
де эдйәрдилер, тәчлерини тагтың
өңүнде гоюп:

11 «Я Реб Худайымыз!
Сен шөхрата, хормата ве
гудрата мынасыпсың.
Хемме зады Сен ярадансың.
Әхлиси ырадаңа гөрә
дөредилди ве ярадылды»
дийийәрдилер.

5-нжи бап

Дүйрленен кагыз ве Гузы

[1]Мен тагтда Отураның саг элинде
дүйрленен бир кагыз гөрдүм. Онуң
ики тарапында-да язгылар болуп, еди
мөхүр билен мөхүрлененди. [2]Соңра
гүйчли бир перишдәни гөрдүм. Ол
батлы сеси билен: «Дүйрленен кагы-
зың мөхүрлерини дөвмәге[а], оны ач-
мага ким мынасып?» дийип сораяр-
ды. [3]Эмма дүйрленен кагызы ачып,
оңа середип билҗек адам не гөкде,
не ерде, не-де ериң астында барды.
[4]Мен ажы гөзяш дөкүп агладым, се-
бәби дүйрленен кагызы ачып, онуң
ичине серетмәге мынасып хич ким
тапылмады. [5]Шонда яшулуларың би-
ри маңа шейле дийди: «Аглама! Ине,
Яхуда тиресинден, Давудың көкүн-
ден болан Арслан үстүн чыкды. Ол
еди мөхүр билен мөхүрленен дүйр-
ленен кагызы ачмагы башарар». [6]Он-
соң мен дамагы чалнан гуза меңзе-
йән бир Гузыны гөрдүм. Гузы таг-
тың ортасында, дөрт махлук билен
яшулуларың арасында дурды. Гузы-
ның еди шахы билен еди гөзи барды.
Бу гөзлер Худайың бүтин дүнйә ибе-
рилен еди Рухудыр. [7]Гузы гелди-де,
тагтда Отураның саг элинден дүйр-
ленен кагызы алды. [8]Ол дүйрленен
кагызы элине аланда, дөрт махлук ве
йигрими дөрт яшулы Гузының өңүн-
де йүзин дүшүп, Оңа сежде этдилер.
Оларың хер бириниң элинде арфа
ве якымлы ыслы түтетгиден долы
алтын кәсе барды. Бу якымлы ыслы
түтетгилер Худайың халкының до-
га-дилеглеридир. [9]Олар тәзе бир ай-
дым айдярдылар:

Сен мынасыпсың бу кагызы
алмага,
хем-де онуң мөхүрлерини
дөвмәге.
Чүнки Сен дамагың чалнып, Өз
ганың билен,
хер тиреден, хер дилден,
хер халкдан хем-де миллетден
Худай үчин адамлары[б] сатын
алансың.
[10]Сен олардан шалык ядратдың,
Худайымыза хызмат этмек
үчин олары руханы
белледиң,
олар ер йүзүнде шалык
сүрерлер[в]!

[11]Онсоң мен тагтың, җанлы махлук-
ларың хем-де яшулуларың төверегин-
дәки перишделери гөрдүм ве оларың
сеслерини эшитдим. Олар санардан
көпди, мүңлерче мүңди, он мүңлер-
че он мүңди. [12]Олар батлы сес билен:

«Дамагы чалнан Гузы
гүйҗи хем-де байлыгы,
пайхасы хем гудраты,
хорматы хем шөхраты
өвгүлери алмага
мынасыпдыр!»
диййәрдилер.

[13]Онсоң гөкдәки, ер йүзүндәки, ер
астындакы ве деңиздәки хер бир мах-
лугың, әлемдәки бар задың:

«Тагтда Отурана ве Гуза
бакы өвгүлер болсун!

[а] **5:2 *Мөхүрлерини дөвмәге*** – гадымы дөвүрлерде хаты сүргүч билен мөхүрлейәрдилер.
[б] **5:9 *Адамлары*** – кәбир голязмаларда *бизи*.
[в] **5:10 *Олары руханы белледиң, олар ер йүзүнде шалык сүрерлер*** – бу җүмле кәбир голязмаларда *бизи руханы белледиң, биз ер йүзүнде шалык сүрерис* дийип душ гелйәр.

Хормат, шөхрат ве гудрат
Олара бакы яр болсун!»
диййәнлерини эшитдим.
14 Дөрт махлук «Омын!» диййәрди, яшулулар йүзин дүшүп, сежде эдйәрдилер [a].

6-нжи бап

Еди мөхүр

1 Онсоң мен Гузының еди мөхүриң
бирини дөвенини гөрдүм. Шонда махлукларың бириниң гөк гүррүлдиси
ялы сес билен «Бәри чык [б]!» диенини
эшитдим. 2 Гөрсем, ине, бир ак ат дур.
Онуң үстүндәки атлының элинде яй барды. Бу атлының башына бир тәч гейдирилди. Ол тәзе еңишлере тайын
еңиҗи кимин чыкды. 3 Гузы икинҗи
мөхүри дөвенде, икинҗи махлугың
хем: «Бәри чык!» диенини эшитдим.
4 Шонда икинҗи бир ат – гызыл ат чыкды. Адамлар бири-бирини өлдүрер ялы, шол атла ер йүзүни парахатлыкдан махрум этмәге ыгтыяр берленди. Оңа улы бир гылыч хем
берилди. 5 Гузы үчүнҗи мөхүри дөвенде, үчүнҗи махлугың хем: «Бәри чык!» диенини эшитдим. Гөрсем, ине, бир гара ат дур. Онуң үстүндәки атлының элинде бир терези барды. 6 Онсоң мен дөрт махлугың арасындан гөйә бир сесиң: «Узаклы гүн ишләп газанҗак хакы диңе бир кәсе бугдай билен үч кәсе арпа етсин! Эмма зейтун ве үзүм агачларыны заялама!» диенини эшитдим. 7 Гузы
дөрдүнҗи мөхүри дөвенде, дөрдүнҗи махлугың хем: «Бәри чык!» диенини эшитдим. 8 Гөрсем, ине, реңки
солгун бир ат дур. Онуң үстүндәки атлының ады Өлүмди, онуң ызындан өлүлер дүнйәси гелйәрди. Олара ериң дөртден бир бөлегине ыгтыяр берлип, шол ердәки адамлары гылыч, ачлык, мерги, вагшы хайванлар билен өлдүрмәге ругсат эдилипди. 9 Гузы бәшинҗи мөхүри дөвенде, гурбанлык сыпасының ашагында Худайың Хош Хабары угрунда ве эден шаятлыклары үчин өлдүриленлериң җанларыны гөрдүм. 10 Олар батлы сес билен
гыгырып: «Эй, мукаддес ве хакыкы Реб! Сен ер йүзүниң илатыны хачан хөкүм этҗек? Бизиң ганымызы олардан хачан соражак?» дийип сорадылар. 11 Шонда олара ак лыбас берлип,
ене аз салым сабыр этмелидигини айтдылар. Чүнки оларың хатарына өзлери ялы өлдүрилҗек ёлдашларының ве доганларының долы саны гошулмалыды. 12 Гузы алтынҗы мөхүри дөвенде, ериң гаты чайкананыны гөрдүм. Гүн гара йүңден докалан җул кимин гаралды, Ай болса гана дөнди.
13 Асмандакы йылдызлар ере пайырдап дөкүлдилер. Олар бишмедик инҗирлериң гүйчли елиң зарбына ере дөкүлиши ялы гачдылар. 14 Гөк хем кагыз кимин дүйрленип, гөзден йитди. Дагларың, адаларың әхлиси өз еринден гозганды. 15 Дүнйәниң шалары,
шазадалары, мүңбашылары, байлары, ыгтыярлылары, хемме гуллар ве азат адамлар говакларда, дагың гаяларында гизлендилер. 16 Олар даглара ве гаялара йүзленип, шейле дийдилер: «Бизиң үстүмизе йыкылың! Бизи тагтда Отураның йүзүнден, Гузының газабындан гизләң! 17 Чүнки

[a] **5:14** ***Сежде эдйәрдилер*** – кәбир голязмаларда *бакы яшаян Худая сежде эдйәрдилер.*
[б] **6:1** Кәбир голязмаларда *Бәри чык-да, гөр,* шейле хем 3, 5 ве 7-нҗи аятларда.

Оларың[a] газабының гүни етип гел-
ди. Муңа дөз гелджек бармы?»

7-нҗи бап

Мөхүрленен 144000 адам

[1] Шундан соң ериң дөрт бурчунда
дуран дөрт перишдәни гөрдүм. Олар
ер йүзүне, деңзе я-да агачлара өвүс-
месин дийип, ериң дөрт тарапында-
кы еллери саклап дурдулар. [2] Олара
ере, деңзе зыян етирмеклик ыгтыя-
ры берлипди. Соңра гүндогардан ёка-
ры чыкып барян перишдәни гөрдүм.
Онда Дири Худайың мөхүри барды.
Ол шол дөрт перишдә батлы гыгы-
рып, шейле дийди: [3] «Биз Худайы-
мызың гулларының маңлайына мө-
хүр басянчак, ере, деңзе ве агачлара
зыян етирмәң!» [4] Мен мөхүрлененле-
риң саныны эшитдим. Ысрайыл хал-
кының әхли тирелеринден бир йүз
кырк дөрт мүң адам мөхүрлененди:

[5] Яхуда тиресинден он ики мүң
адам,
рубен тиресинден он ики мүң
адам,
гат тиресинден он ики мүң
адам,
[6] ашер тиресинден он ики мүң
адам,
нафталы тиресинден он ики
мүң адам,
манаша тиресинден он ики мүң
адам,
[7] шимгон тиресинден он ики
мүң адам,
леви тиресинден он ики мүң
адам,
ысакар тиресинден он ики мүң
адам,
[8] зебулун тиресинден он ики мүң
адам,
юсуп тиресинден он ики мүң
адам,
бенямин тиресинден он ики
мүң адам.

Ак лыбаса бесленен мәхелле

[9] Мундан соң хер миллетден, хер
халкдан, хер тиреден, хер дилден
болан, хич кимиң санап билмеҗек
әгирт мәхеллесиниң тагтың ве Гузы-
ның өңүнде дураныны гөрдүм. Олар
ак лыбасдадылар ве эллеринде палма
агаҗының шахалары барды. [10] Олар
батлы сес билен гыгырып: «Тагтда
отуран Худайымыз ве Гузы бизиң Ха-
ласгәримиздир» диййәрдилер. [11] Таг-
тың, яшулуларың ве дөрт махлугың
төверегиндәки перишделериң әхлиси
йүзин дүшүп, Худая сежде этдилер.
[12] Олар шейле диййәрдилер:

«Омын!
Худайымыза өвги, шан-шөхрат
болсун!
Оңа пайхас, шүкүрлер, хормат,
гудрат ве кувват
эбедилик яр болсун!
Омын!»

[13] Онсоң яшулулардан бири менден:
«Бу ак лыбаса беслененлер ким, ни-
реден гелипдирлер?» дийип сорады.
[14] Мен: «Муны сен билйәнсиң, агам!»
дийип җогап бердим. Яшулы: «Булар
шол агыр мушакгатлары башдан ге-
чиренлер. Олар өз лыбасларыны Гу-
зының ганы билен ювуп, олары ап-ак
этдилер. [15] Шоңа гөрә, олар Худайың
тагтының өңүнде болуп, гиҗе-гүн-
диз Онуң ыбадатханасында Оңа хыз-
мат эдйәрлер. Тагтда Отуран олары

[a] **6:17** ***Оларың*** – кәбир голязмаларда *Онуң*.

Өз пенасында саклаяр. 16 Олар ин-
ди асла аҗыкмазлар, асла сувсамаз-
лар, олары гүн урмаз, җөвза-да якмаз.
17 Чүнки тагтың ортасында дуран Гу-
зы олары бакар, олары яшайыш су-
вуның гөзбашларына әкидер. Худай
оларың гөзяшларының хер дамҗа-
сыны сүпүрер».

8-нҗи бап

Единҗи мөхүр

1 Гузы единҗи мөхүри дөвенде, гөк-
де ярым сагада голай үмсүмлик бол-
ды. 2 Мен Худайың өңүнде дуран еди
перишдәни гөрдүм. Олара еди сурнай
берилди. 3 Башга бир перишде гелип,
гурбанлык сыпасының өңүнде дурды.
Онуң элинде алтындан гап барды. Бу
перишдә көп мукдарда якымлы ыс-
лы түтетги берилди. Ол бу түтетгини
Худайың халкының дога-дилеглери-
не гошуп, тагтың өңүндәки алтындан
ясалан гурбанлык сыпасында хөдүр
этмелиди. 4 Худайың халкының дога-
дилеглери билен бирликде якымлы
ыслы түтетгиниң түссеси перишдә-
ниң элинден Худайың хузурына та-
рап ёкары гөтерилди. 5 Перишде га-
бы алып, оны гурбанлык сыпасын-
дакы отдан долдурды-да, оны гөкден
ере зыңды. Шонда гөк гүрләп, гүң-
леч гүррүлди эшидилди, йылдырым
чакып, ер титреди.

Еди сурнай

6 Онсоң еди перишдәниң херси элин-
дәки сурнайы чалмага тайярландылар.
7 Биринҗи перишде сурнайыны чал-
ды. Ган гатышыклы долы ве от дөрәп,
ер йүзүне дөкүлди. Ериң үчден бири [a],
агачларың үчден бири, гөк отларың
бары янып көйди. 8 Икинҗи периш-
де сурнайыны чалды. Шонда алав-
лап янян әпет даг ялы бир зат деңзе
зыңылды. Деңзиң сувуның үчден би-
ри гана өврүлип, 9 онда яшаян җанлы-
җандарларың үчден бири гырылды,
гәмилериң үчден бири хеләк болды.
10 Үчүнҗи перишде сурнайыны чал-
ды. Гөкден алавлап янян от ялы әпет
бир йылдыз деряларың үчден бири-
ниң үстүне, сув гөзбашларына гач-
ды. 11 Ол йылдызың ады Ёвшандыр.
Сувларың үчден бири аҗады. Аҗы
сувдан ичен адамларың энчемеси өл-
ди. 12 Дөрдүнҗи перишде сурнайы-
ны чалды. Гүнүң үчден бир бөлеги-
не, Айың үчден бир бөлегине, йыл-
дызларың үчден бир бөлегине зарба
урлуп, оларың үчден бир бөлеги га-
ралды. Нетиҗеде, гүндизиң ве гиҗә-
ниң үчден бир бөлеги ягтысыз галды.
13 Соңра мен гөкде учуп йөрен бүргү-
ди [б] гөрдүм. Онуң батлы сес билен
шейле диййәнини эшитдим: «Сур-
най чалҗак бейлеки үч перишдәниң
сурнайының сесинден яңа ер йүзүн-
де яшаянларың гүнүне вай-вай-вай!»

9-нҗы бап

1 Бәшинҗи перишде сурнайыны
чалды. Мен гөкден ере гачан бир йыл-
дыз гөрдүм. Йылдыза довзах гуюсы-
ның ачары берилди. 2 Ол довзах гу-
юсыны ачанда, ондан әпет оҗагың
түссеси ялы түссе буругсалап чыкды.
Бу түсседен яңа Гүн ве Ай гаралды.
3 Түсседен ер йүзүне чекиртгелер яг-
ды. Олара ер йүзүндәки ичянларыңкы

[a] **8:7** ***Ериң үчден бири*** – бу сөзлер кәбир голязмаларда ёк.
[б] **8:13** ***Бүргүди*** – кәбир голязмаларда *перишдәни.*

ялы гүйч берлипди. [4]Олара ер йүзү-
ниң отуна, өсүмлигине я-да агаҗына
дәл-де, диңе маңлайында Худайың мө-
хүри болмадык адамлара зыян етир-
мек буйрулды. [5]Олара бу адамлары
өлдүрмән, диңе бәш айлап гынама-
га ыгтыяр берилди. Чекиртгелериң
берйән эзъети ичянларың адамы ча-
канда берйән ызасына меңзейәрди.
[6]Адамлар шол гүнлерде өлүми аг-
тарарлар, йөне оны тапмазлар. Өлү-
ми күйсәрлер, йөне өлүм олардан
гачар. [7]Чекиртгелериң гөрнүши сө-
веше гирҗек бедевлериңкә меңзейәр-
ди. Оларың башларында алтын тәҗе
меңзеш зат барды, йүзлери адамың-
ка меңзейәрди. [8]Сачлары аялың са-
чы, дишлери-де арсланыңкы ялыды.
[9]Оларың дөши демир совут ялыды.
Ганатларының сеси көпсанлы сөвеш
арабаларының шакырдысына меңзе-
йәрди. [10]Ичянларыңкы ялы гуйрук-
лары ве нешдерлери барды. Адамла-
ра бәш айлап эҗир чекдирмек үчин
берлен гүйчлери гуйрукларындады.
[11]Олара дүйпсүз довзахың перишде-
си хөкүмдарлык эдйәрди. Бу периш-
дәниң ады еврейче Абаддон[а], грекче
болса Аполлиёндыр[б]. [12]Биринҗи бе-
ла гечди, онуң ызындан ене-де ики
бела гелйәр.

[13]Алтынҗы перишде сурнайыны
чалды. Мен Худайың өңүндәки ал-
тындан ясалан гурбанлык сыпасы-
ның дөрт шахындан чыкян сеси эшит-
дим. [14]Бу сес эли сурнайлы перишдә:
«Бейик Евфрат дерясының боюнда
даңылгы дуран дөрт перишдәни бо-
шат» дийди. [15]Дөрт перишде боша-
дылды. Олар шол йыл, шол ай, шол
гүн, шол сагат үчин тайярланылып,
адамларың үчден бирини өлдүрмә-
ге ниетленипди. [16]Атлы гошунлары-
ның саны мүңлерче мүңди, оларың
саныны мениң өзүм эшитдим. [17]Гөр-
нүшимде гөрен атларымың ве оларың
үстүндәкилериң гөрнүши шейледи:
атлыларың совутлары от ялы гызыл,
гойы гөк ве күкүрт ялы сарыды; ат-
ларың келлеси арсланыңка меңзейәр-
ди, агызларындан от, түссе ве күкүрт
чыкярды. [18]Адамларың үчден бири
оларың агзындан чыкян отдан, түс-
седен ве күкүртден – шу үч беладан
өлди. [19]Атларың гүйҗи хем агызла-
рында, хем гуйрукларындады. Ола-
рың гуйруклары йылана меңзейәрди,
себәби оларың уҗы йыланың келле-
си ялыды. Олар шонуң билен адамла-
ры хеләклейәрдилер. [20]Бу белалардан
аман галан адамлар шонда-да элле-
риниң пис ишлеринден дәнип, тоба
гелмедилер. Олар җынлара, алтын-
дан, күмүшден, бүрүнчден, дашдан
ве агачдан ясалып, эшитмейән, гөрме-
йән, йөремейән бутлара сежде этмек-
лерини бес этмедилер. [21]Олар ганхор-
лыкларындан, җадыгөйликлеринден,
азгынлыкларындан ве огурлыкла-
рындан дәнмедилер, тоба гелмедилер.

10-нжы бап

Перишде ве китапча

[1]Онсоң мен гөкден ашак инип гел-
йән башга бир гүйчли перишдәни гөр-
дүм. Ол булуда бүренипди, онуң ба-
шының ёкарсында әлемгошар шуг-
ла сачярды. Перишдәниң йүзи гүн
ялы шөхле сачярды, аяклары болса

[а] **9:11** ***Абаддон*** – еврейче бу сөз *хеләклейҗи* диймеги аңладяр.

[б] **9:11** ***Аполлиён*** – грекче бу сөз хем *хеләклейҗи* диймеги аңладяр.

от сүтүнлери ялыды. 2Элинде ачык
китапча барды. Ол саг аягыны деңзе,
чеп аягыны болса ериң үстүнде гой-
ды-да, 3арсланың аррылдысына меӊ-
зеш батлы сес билен гыгырды. Соңра
еди гөк гүррүлдиси гүрледи. 4Бу еди
гөк гүррүлдиси гүрләнде, мен язмага
тайярландым. Йөне гөкден: «Еди гөк
гүррүлдисиниң айданларыны язма,
йөне мөхүрле! Гой, олар гизлин гал-
сын!» диен бир сес эшитдим. 5Деңзиң
ве ериң йүзүнде дураныны гөрен пе-
ришдәм саг элини гөге галдырды. 6Ол
гөги ве гөкдәкилери, ери ве ердәки-
лери, деңзи ве деңиздәкилери Ярада-
ның, бакы яшаян Худайың адындан
ант ичип, шейле дийди: «Инди гиҗик-
ме болмаз! 7Единҗи перишдәниң сур-
найыны чалҗак гүни Худай Өз пы-
гамбер гулларына ыглан эдиши ялы,
Онуң сыры амала ашар». 8Соңра гөк-
ден эшиден сесим ене-де мениң билен
геплешип, маңа: «Бар, деңзиң ве ериң
йүзүнде дуран перишдәниң элиндә-
ки ачык китапчаны ал!» дийди. 9Мен
перишдәниң янына барып, китапча-
ны маңа бермегини хайыш этдим. Ол
хем маңа: «Ал, ий! Ол ичиңи аҗадар,
йөне агзыңда бал ялы сүйҗи болар»
дийди. 10Мен китапчаны перишдәниң
элинден алып ийдим. Ол агзымда бал
ялы сүйҗүди, эмма оны иенимден соң,
ичим аҗады. 11Онсоң ол маңа: «Сен
ене-де көп халклар, миллетлер, дил-
лер ве патышалар хакда пыгамберлик
этмелисиң» дийди.

11-нҗи бап

Ики шаят

1Маңа бир өлчег таягы берлип, шей-
ле дийилди: «Гит-де, Худайың ыба-
датханасыны, гурбанлык сыпасыны
өлче, ол ерде сежде эдйәнлери сана.
2Эмма ыбадатхананың дашкы ховлу-
сыны хасаба алма, оны өлчеме, себә-
би ол башга миллетлере берлендир.
Олар мукаддес шәхери кырк ики ай-
лап депеләр. 3Мен ики шаядымы ибе-
рерин. Олар хем җул гейнип, бир мүң
ики йүз алтмыш гүнләп пыгамберлик
эдерлер. 4Дүнйәниң Реббиниң өңүн-
де дуран ики зейтун агаҗы, ики чы-
радан, ине, шулардыр. 5Кимдир бири
олара зыян етирҗек болса, оларың аг-
зындан чыкан от душманларыны көй-
дүрер. Олара зыян етирмекчи болан
шейле өлдүрилмелидир. 6Пыгамбер-
лик эден гүнлери ягыш ягмаз ялы, ола-
рың гөги багламага ыгтыяры бардыр.
Оларың сувы гана өврүмәге, ер йүзүни
ислән вагтлары дүрли бела-күлпетле-
ре ёлукдырмага ыгтыярлары бардыр.
7Олар пыгамберликлерини тамам-
ланларында, довзахдан чыкан җан-
дар олар билен уршар. Җандар олары
еңер ве өлдүрер. 8Оларың җесетлери
бейик шәхериң баш көчесинде серл-
ип ятар. Оларың Ребби хем бу шәхер-
де хача чүйленди. Адамлар яңсылап,
бу шәхери „Содом“ я-да „Мүсүр“ ди-
йип атландырярдылар. 9Хер халкдан,
тиреден, дилден ве миллетден болан
адамлар үч ярым гүнләп оларың җе-
сетлерине томаша эдерлер ве җайла-
мага ругсат бермезлер. 10Ер йүзүниң
илаты оларың бу ягдайына бегенишип,
байрам эдер, бири-бирлерине совгат-
лар ёллар. Себәби бу ики пыгамбер ер
йүзүнде яшаянлара көп сүтем эдип-
ди». 11Эмма үч ярым гүнден Худайың
дирилик деми оларың беденине гирип,
олар аяга галдылар. Муны гөренлери
ховсала гаплап алды. 12Ики пыгамбер
гөкден: «Бәри, ёкары чыкың!» дий-
йән батлы сеси эшитди. Онсоң олар

душманларының гөзүниң алнында бу-
лутда гөге галдылар. [13]Шол сагат бир
гүйчли ертитреме болуп, шәхериң он-
дан бири юмрулды. Ертитремеде еди
мүң адам хеләк болды. Аман галанлар
горкуп, Гөгүң Худайыны шөхратлан-
дырдылар. [14]Икинҗи бела хем гечди.
Ине, басым, үчүнҗи бела етип гелйәр!

Единҗи сурнай чалыняр

[15]Единҗи перишде сурнайыны чал-
ды. Гөкден:

«Дүнйә шалыгы инди
Реббимизиң ве Онуң
Сайланының шалыгыдыр.
Худай асырларбойы шалык
сүрҗекдир» – дийип
гыгырян батлы сеслер
эшидилди.

[16]Худайың өңүнде тагтларында оту-
ран йигрими дөрт яшулы Онуң өңүн-
де йүзин дүшди-де, Оңа сежде эдип,
[17]шейле дийди:

«Я Реб Хөкмүрован Худай!
Сен хәзир бар, гечмишде-де
болдуң[a].
Биз Саңа шүкүр эдйәрис.
Чүнки Сен бейик гудратыңа
бесленип,
шалык сүрүп башладың.
[18] Миллетлер Саңа
гахарландылар.
Инди Сен хем газаба мүндүң.
Инди өлүлере казылык
этмегиң вагты гелди.
Сениң гулларың болан
пыгамберлери,
Өз халкыңы ве Сенден горкян
улы-кичи барыны
сылагламагың вагты гелди.
Ери харабалыга өвренлери
хеләк этмегиң вагты гелди».

[19]Онсоң Худайың гөкдәки ыбадат-
ханасы ачылып, онуң ичиндәки Әхт
сандыгы гөрүнди. Шол пурсатда йыл-
дырымлар чакды, батлы сеслер, гөк
гүррүлдиси эшидилди, ер титрәп,
гүйчли долы ягды.

12-нҗи бап

Аял ве аждарха

[1]Асманда тәсин бир аламат: Гүне
бесленен бир аял пейда болды. Онуң
аякларының астында яңы доган Ай,
башында он ики йылдызлы тәҗи бар-
ды. [2]Аял гөврелиди. Догурҗак болуп,
бургусы тутуп гыгырярды. [3]Соңра ас-
манда башга бир аламат пейда болды.
Бу еди келлели, он шахлы, келлеле-
ринде еди тәҗи болан әпет гызыл аж-
дархады. [4]Ол гөкдәки йылдызларың
үчден бирини гуйругы билен сырып,
ер йүзүне зыңды. Аждарха догул-
җак чаганы бада-бат ювутмак үчин,
бургусы тутян аялың өңүнде дурды.
[5]Аял бир огул – әхли миллетлери де-
мир хасасы билен доландырҗак бир
оглан догурды. Онуң чагасы алнып,
Худайың хузурына – Онуң тагтына
элтилди. [6]Аял болса чөле гачып гит-
ди. Ол чөлде мүң ики йүз алтмыш
гүнләп иймитленер ялы, Худай шол
ерде оңа бир ер тайярлапды. [7]Онсоң
гөкде уруш башланды. Микайыл ве
онуң перишделери аждарха билен
урушдылар. Аждарха-да өз периш-
делери билен олара гаршы урушды.

[a] **11:17** Кәбир голязмаларда *ве гелҗекде болҗаксың* диен җүмле хем бар.

12:5 Зеб 2:8-9.

[8]Эмма аждарханың еңмәге гүйҗи
етмән, гөкдәки ерлерини элден ги-
дерди. [9]Улы аждарха өз перишделе-
ри билен ере ташланды. Хава, бүтин
дүнйәни аздырып, иблис я-да шейтан
дийип атландырылян бу гадымы йы-
лан ере ташланды. [10]Мундан соң гөк-
ден бир батлы сес эшитдим. Ол шей-
ле дийди: «Ине, Худайымызың халас
этҗек пурсады гелди! Онуң гудраты
ве шалыгы амала ашды. Онуң Сай-
ланының хөкмүрованлыгы беркарар
болды. Худайымызың хузурында до-
ганларымызы гиҗе-гүндиз айыпла-
ян, олара төхмет атян шейтан ашак
зыңылды. [11]Доганларымыз Гузының
ганы аркалы, өз шаятлыклары арка-
лы оны еңдилер. Хатда өлүм ховпы
үстлерине абананда-да, җанларыны
аямадылар. [12]Шоңа гөрә, эй, гөк ве
онда яшаянлар, хешелле какың! Эй,
ер ве деңиз, сизиң болса халыңыза
вай! Чүнки иблис яныңыза инди, ол
вагтының азаландыгыны биленсоң,
газап атына мүнди».

[13]Аждарха өзүниң ере зыңландгы-
гына дүшүненде, огул догран аялы
коваламага башлады. [14]Аяла йыла-
ның өңүнден чөле, бир вагта, ики
вагта, ярым вагта ченли иймитлен-
җек ерине учуп гачар ялы, улы бүр-
гүдиң ики ганаты берилди. [15]Йылан
болса аялы силе гарк этмек үчин, аг-
зыны ачып, онуң ызындан деря ялы
сув акдырды. [16]Эмма ер агзыны ачып,
аждарханың агзындан акдыран деря-
сыны ювудып, аяла көмек этди. [17]Он-
соң аждарха аяла гаты газапланды.
Ол аялың бейлеки чагалары, ягны
Худайың буйрукларыны берҗай эдип,
Иса барада шаятлык эдйәнлер билен
урушмага гитди.

13-нҗи бап

[1]Аждарха деңзиң кенарында дурды[а].

Деңизден чыкан җандар

Шондан соң мен деңизден бир җан-
дарың чыкып гелйәнини гөрдүм.
Онуң он шахы ве еди келлеси бар-
ды. Шахларының херсине бир тәч
гейдирилгиди, келлелеринде Худая
дил етирйән атлар язылгыды. [2]Гөрен
җандарым гаплаңа меңзейәрди. Аяк-
лары айының аяклары ялы, агзы бол-
са арсланың агзы ялыды. Аждарха бу
җандара өз гүйҗүни, тагтыны ве улы
ыгтыярыны берди. [3]Җандарың кел-
лелериниң бирине өлүм ярасы сал-
нан экен. Йөне бу яра битди. Бүтин
дүнйә хайран галып, җандарың ызы-
на дүшди. [4]Адамлар аждарха сеж-
де этдилер, себәби ол өз ыгтыяры-
ны җандара берипди[б]. Олар: «Җан-
дара тай гелҗек бармы? Оңа гаршы
уршуп билҗек бармы?» дийип, оңа
хем сежде этдилер. [5]Җандара текеп-
бир ве Худая дил етирйән сөзлери со-
вурян бир агыз берилди. Шейле хем
оңа өз ыгтыярыны кырк ики айлап
уланмаклык хукугы берилди. [6]Ол
Худая сөгмек, Онуң адына, месге-
нине, гөкде месген тутанлара сөг-
мек үчин агзыны ачды. [7]Җандара Ху-
дайың халкы билен сөвешип, олары
еңмеклик ыгтыяры берилди. Шейле-
де оңа хер тирәниң, хер халкың, хер
дилден ве хер миллетиң үстүнден

[а] **13:1** ***Аждарха… дурды*** – кәбир голязмаларда *Мен… дурдум*.
[б] **13:4** ***Адамлар… берипди*** – бу җүмле кәбир голязмаларда *Адамлар өз ыгтыярыны җандара берен аждарха сежде этдилер* дийип душ гелйәр.

хөкүм сүрмеклик ыгтыяры берилди.
8 Ер йүзүнде яшаян хер бир ынсан бу
җандара сежде эдер. Бу җандара ди-
ңе дүнйә ярадылмаздан өң атлары
Яшайыш китабына язылан адамлар
сежде этмез. Яшайыш китабы дама-
гы чалнан Гузыныңкыдыр. 9 Гулагы
бар адам эшитсин!

10 Туссаг эдилмели[а] – туссаг эдилер,
гылычдан өлмели[б] – гылычдан өлер.
Худайың халкының гайратлылыгы ве
садыклыгы, ине, шу ерде герекдир.

Ерден чыкан җандар

11 Шондан соң мен ерден чыкып гел-
йән башга бир җандары гөрдүм. Онуң
гузыныңка меңзеш ики шахы болса-
да, аждарха ялы геплейәрди. 12 Ол би-
ринҗи җандара хызмат эдип, онуң
бүтин ыгтыярыны амал эдйәрди, ту-
туш ер йүзүни ве онуң илатыны өлүм
ховплы ярасы битен җандара сежде
этмәге межбур эдйәрди. 13 Бу икинҗи
җандар улы аламатлары гөркезйәрди,
хатда ынсанларың гөзлериниң алнын-
да гөкден ере от хем ягдырярды. 14 Бу
җандар биринҗи җандарың адындан
аламатлар гөркезип, ер йүзүниң ила-
тыны алдава салярды. Ол гылыч би-
лен өлүм ховплы яра салнандыгына
гарамаздан, дирелен җандарың хей-
келини ясамагы илата буюрды. 15 Оңа
җандарың хейкелине җан берме гүй-
җи берилди. Җандарың хейкели геп-
ләп башлады-да, өзүне сежде этме-
йәнлери өлдүртди. 16 Икинҗи җандар
хемме ынсанлары: кичилери ве улула-
ры, байлары ве гарыплары, азатлары
ве гуллары саг элине я-да маңлайы-
на тагма басдырмага межбур этди.
17 Ол җандарың тагмасы болмадыкла-
ра зат сатын алмага я-да сатмага руг-
сат бермейәрди. Бу тагма җандарың
адыны я-да адының саныны аңлад-
яндыр. 18 Бу ерде даналык герекдир.
Дүшби адам, гой, бу җандарың саны-
ны хасаплап чыкарсын, чүнки бу сан
белли бир адамы аңладяндыр. Онуң
саны-да алты йүз алтмыш алтыдыр.

14-нҗи бап

Гузы ве 144000 адам

1 Соңра мен Сион дагында Гузының
дураныны гөрдүм. Онуң янында бир
йүз кырк дөрт мүң адам дурды. Ола-
рың маңлайында Гузының ве Онуң
Атасының ады язылгыды. 2 Мен гөк-
ден әгирт улы умманың гүввүлдиси
ялы, гүйчли гөк гүррүлдисиниң сеси
ялы бир сес эшитдим. Бу сес арфачы-
ларың чалян овазына меңзейәрди. 3 Яң-
кы бир йүз кырк дөрт мүң адам тагтың
өңүнде, дөрт махлугың ве яшулуларың
өңүнде тәзе айдым айдярдылар. Тутуш
адамзадың арасындан азат эдилен бу
бир йүз кырк дөрт мүң адамдан башга
хич ким бу айдымы өвренип билмейәр-
ди. 4 Булар өмүрлеринде аяла янашман,
өз пәклигини сакланларды. Булар Гу-
зы нирә гитсе, Онуң ызына эерйәнлер-
ди. Булар ынсанларың арасындан азат
эдилип, илкинҗи хасыл хөкмүнде Ху-
дая ве Гуза багыш эдиленлерди. 5 Була-
рың агызларындан ялан сөз чыкан дәл-
дир, олар мүйнсүздирлер[в].

[а] **13:10** ***Туссаг эдилмели*** – кәбир голязмаларда *Бирини туссаг эден.*
[б] **13:10** ***Гылычдан өлмели*** – кәбир голязмаларда *бирини гылыч билен өлдүрен.*
[в] **14:5** ***Олар мүйнсүздирлер*** – кәбир голязмаларда *олар Худайың тагтының өңүн-де мүйнсүздирлер.*

Үч перишде

[6]Соңра мен гөкде учуп йөрен бир
перишдәни гөрдүм. Ол ер йүзүнде
яшаянлара: хер миллете ве тирә, хер
диле ве хер халка ыглан этҗек болуп,
эбеди Хош Хабары гетирйәрди. [7]Ол
батлы сес билен шейле дийййәрди:
«Худайдан горкуң! Оны бейгелдиң!
Чүнки Онуң казылык этҗек сагады
гелди! Ери, гөги, деңзи, сув гөзбаш-
ларыны Ярадана сежде эдиң!»
[8]Онуң ызындан учуп гелйән икин-
җи перишде шейле дийййәрди: «Йы-
кылды! Бейик Бабыл йыкылды! Өз
азгын хыҗувларының шерабыны
әхли миллетлере ичирди». [9]Ола-
рың ызындан учуп гелен үчүнҗи
бир перишде батлы сес билен шей-
ле дийййәрди: «Кимде-ким җандара
ве онуң хейкелине сежде этсе, маң-
лайына я-да элине онуң тагмасыны
басдырса, [10]Худайың газап кәсесин-
ден ичер. Бу кәсе Худайың газабы-
ның шерабындан, хич зат гарылма-
дык сап шерапдан долудыр. Шей-
ле адам мукаддес перишделериң ве
Гузының өңүнде от, күкүрт билен
гыналар. [11]Гыналмаларының түс-
сеси болса эбеди түтәр. Җандара ве
онуң хейкелине сежде эденлер я-да
онуң адының тагмасыны басдыран
адамлар не гиже, не-де гүндиз дынч
аларлар». [12]Шоңа гөрә-де, Худайың
буйрукларыны берҗай эдип, Иса
Месихе садык болуп галянлар гай-
ратлы болмалыдыр. [13]Онсоң гөкден
бир сес эшитдим. Ол шейле дийди:
«Муны яз: „Мундан бейләк Реббими-
зе иман эдип өленлер багтлыдыр!“»
Рух хем шейле дийди: «Хава, олар
чекен зәхметлеринден дынч алар-
лар, чекен зәхметлериниң рәхнети-
ни гөрерлер».

Ериң хасылы оруляр

[14]Онсоң гөрсем, ине, бир ак булут
бар. Булудың үстүнде ынсан оглу-
на меңзеш Бири отырды. Онуң ба-
шында алтын тәҗи, элинде хем өт-
гүр орагы барды. [15]Ыбадатханадан
чыкан башга бир перишде булудың
үстүнде Отурана батлы сес билен
шейле дийди: «Орагыңы ишлет-де,
ор! Орак вагты етип гелди, себәби
ериң хасылы етишди». [16]Булудың
үстүнде Отуран орагыны ер йүзүн-
де ишлетди. Шейдип, ериң хем ха-
сылы орулды. [17]Гөкдәки ыбадатха-
надан башга бир перишде чыкды.
Онуң хем өтгүр орагы барды. [18]Соң-
ра гурбанлык сыпасындакы ода гө-
зегчилик эдйән башга бир перишде
сыпадан чыкып, өтгүр оракла бат-
лы сес билен шейле дийди: «Сен-де
өтгүр орагыңы ишлет. Ердәки үзүм
агаҗындакы салкымлары йыг, чүнки
үзүм бишипдир». [19]Перишде орагы-
ны ериң йүзүнде ишлетди-де, онда-
кы үзүм салкымларыны йыгып, Ху-
дайың үзүм сыкян улы гахар-газап
чукурына ташлады. [20]Салкымлар шә-
хериң дашындакы чукурда сыкыл-
ды. Ган чукурдан чогуп чыкды-да,
ат уяның дережесине галып, үч
йүз чакрым[a] аралыга яйрады.

15-нҗи бап

Еди перишде ве еди бела

[1]Шондан соң мен гөкде ене бир
улы ве тәсин аламат гөрдүм: гөкде

[a] **14:20** ***Үч йүз чакрым*** – грекче *1600 стадиос*. Бу такм. 300 километре деңдир.

еди перишде, херсиниң элинде бол-
са бир бела барды. Бу белалар соңкы
белалар болуп, олар Худайың газабы-
ны соңлаярдылар. 2 Мен от билен га-
рышык, чүйшеден ясалан деңиз ялы
бир зат гөрдүм. Онуң үстүнде жан-
дары, онуң хейкелини[а], адыны аң-
ладян саны еңенлер дурды. Оларың
эллеринде Худайың берен арфалары
барды. 3 Олар Худайың гулы Мусаның
ве Гузының айдымыны айдярдылар:

«Я Реб Хөкмүрован Худай!
Сениң ишлериң бейик,
тәсиндир.
Эй, миллетлериң Шасы[б]!
Сениң ёлларың догры ве
хакдыр.
4 Я Реб, Сенден горкмажак бармы?
Адыңа шөхрат айтмажак
бармы?
Чүнки мукаддес еке-тәк Сенсиң!
Әхли миллетлер хузурыңа
гелерлер,
олар Саңа сежде эдерлер.
Чүнки адалатлы хөкүмлериң
аян болды».

5 Мундан соң гөкдәки ыбадатхана-
ның, ягны әхт чадырының ачыланы-
ны гөрдүм. 6 Ыбадатханадан еди бе-
ланы гетирйән еди перишде чыкды.
Оларың эгнинде тәмиз, ап-ак зыгыр
лыбаслар, биллеринде болса алтын-
дан гушаклары барды. 7 Дөрт махлу-
гың бири еди перишдә бакы яшаян
Худайың газабындан долы еди ал-
тын кәсе берди. 8 Ыбадатхана Худа-
йың шөхратының, гудратының түс-
сесинден долды. Еди перишдәниң
еди беласы тамамланянча, хич ким
ыбадатхана гирип билмеди.

16-нжы бап

Худайың газабы ве еди кәсе

1 Шондан соң мен ыбадатханадан
еди перишдә: «Гидиң-де, Худайың га-
забындан долы еди кәсәни ериң йү-
зүне дөкүң!» диен батлы сеси эшит-
дим. 2 Биринжи перишде гидип, кәсе-
сини ере дөкди. Жандарың тагмасы
болан ве онуң хейкелине сежде эден
адамларда эрбет ве агырылы яралар
пейда болды. 3 Икинжи перишде кә-
сесини деңзе дөкди. Деңиз өлиниң
ганына меңзеш гана өврүлди-де, он-
дакы жанлы-жандарың әхлиси гы-
рылды. 4 Үчүнжи перишде кәсесини
дерялара, сув гөзбашларына дөкди.
Олар-да гана өврүлди. 5 Мен сувлара
гөзегчилик эдйән перишдәниң шей-
ле диенини эшитдим: «Эй, хәзир бар
ве гечмишде болан Мукаддес Худай!
Сен шу хөкүми чыкармак билен ада-
латлыдыгыңы аян этдиң. 6 Олар хал-
кыңың ве пыгамберлериңиң ганыны
дөкди, Сен хем олара ган ичирип, ал-
мытыны бердиң!»

7 Мен гурбанлык сыпасындан бир
сесиң: «Хава, Реб Хөкмүрован Худай,
Сениң хөкүмлериң хакдыр, адылдыр»
дийип жогап беренини эшитдим.

8 Дөрдүнжи перишде кәсесини Гү-
не дөкди. Гүне ынсанлары от би-
лен якып-көйдүрмеклик гүйжи бе-
рилди. 9 Гүйчли ховур ынсанлары
якып-көйдүрди. Йөне олар тоба гел-
медилер, Худайы шөхратландырма-
дылар. Терсине, бу белалара хөкүми-
ни йөредйән Худая гаргадылар. 10 Бә-
шинжи перишде кәсесини жандарың

[а] **15:2** Кәбир голязмаларда *онуң тагмасыны* диен сөзлер хем бар.
[б] **15:3** ***Миллетлериң Шасы*** – кәбир голязмаларда *Өз халкының Шасы*.

тагтына дөкди. Җандарың патыша-
лыгы түмлүге гапланды. Ынсанлар
чекйән эҗирлеринден яңа диллерини
дишледилер. 11Олар этмишлеринден
дәнмедилер, тоба гелмедилер, терси-
не, эҗирлери ве яралары үчин Гөгүң
Худайына гаргадылар. 12Алтынҗы пе-
ришде кәсесини бейик Евфрат деря-
сына дөкди. Гүндогардан гелйән па-
тышаларың ёлунын ачылмагы үчин,
деряның сувы гурады. 13Онсоң аждар-
ханың, җандарың ве галп пыгамбе-
риң агызларындан гурбага меңзеш үч
эрбет рухуң чыканыны гөрдүм. 14Бу-
лар аламатлар гөркезип билйән җын-
ларың рухларыдыр. Булар Хөкмүро-
ван Худайың бейик гүнүнде болҗак
сөвеш үчин бүтин дүнйәниң патыша-
ларыны үйшүрмәге барярлар.

15«Ине, Мен бир огры кимин гел-
йәрин! Оя болан багтлыдыр! Ялаңач
гезмән, уятларыны гөркезмән, эшик-
лерини эгнинде саклан багтлыдыр!»

16Онсоң эрбет рухлар патышалары
еврейче «Армагеддон» дийилйән ере
үйшүрдилер. 17Единҗи перишде кә-
сесини хова серпип гойберди. Ыба-
датханадакы [a] тагтдан: «Амала аш-
ды!» диен батлы бир сес эшидилди.
18Шондан соң йылдырымлар чакды,
гүммүрдәп, гөк гүрледи, гүйчли ер-
титреме болды. Ынсанлар ер йүзүн-
де яшап башланы бәри шейле гүйч-
ли ертитреме болманды. 19Бейик шә-
хер үч бөлек болды. Миллетлериң
шәхерлери вейран болды. Худай Ба-
был шәхерини яда салып, гахар-га-
забындан долы шераплы кәсесинден
бу шәхере ичирди. 20Адаларың әх-
лиси йитирим болды, даглар гөзден
гайып болды. 21Ынсанларың үстүне
гөкден херсиниң аграмы бир батмана
голай гүйчли долы ягды. Ынсанлар
долы беласы үчин Худая гаргадылар,
себәби бу бела дийсең айылганчды.

17-нжи бап

Аял ве җандар

1Эли кәсели еди перишдәниң бири
гелип, маңа шейле дийди:

«Гел, мен саңа көп сувларың үстүн-
ден хөкмүрованлык йөредйән улы ло-
лының җезасыны гөркезейин. 2Дүн-
йәниң патышалары онуң билен зына
этдилер, ериң илаты онуң зынахор-
лык шерабындан ичип-ичип серхош
болды». 3Онсоң перишде мени Му-
каддес Рух аркалы чөле әкитди. Мен
ол ерде гып-гызыл җандарың үстүнде
отуран бир аялы гөрдүм. Бу җанда-
рың тутуш эндамы Худая дил етир-
йән атлардан долуды, онуң еди кел-
леси, он шахы барды. 4Аял болса
гойы гырмызы ве ал-гызыл лыбас-
лара бесленип, алтын, гымматбаха
дашлар ве дүрлер билен безенип-
ди. Онуң элинде йигренҗи затлар-
дан ве зынахорлыгының нәҗисли-
гинден долы алтын шакәсе барды.
5Бу аялың маңлайында «Бейик Ба-
был, дүнйә лолуларының ве нәҗис-
ликлериниң энеси» диен сырлы ат
язылгыды. 6Онсоң аялың Худайың
халкының ве Исаның шаятларының
ганыны ичип, серхош боланыны гөр-
дүм. Муны гөрүп, гаты geң галдым.
7Перишде маңа шейле дийди: «Нәме
гең галярсың? Аялың, онуң атланып
барян еди башлы ве он шахлы җан-
дарының сырыны мен саңа айдайын.
8Сениң гөрен җандарың бирвагтлар

[a] **16:17** ***Ыбадатханадакы*** – кәбир голязмаларда *гөкдәки ыбадатханадакы.*

барды, йөне инди ёк. Эмма соңра ол
хеләк болмазындан өң өлүлер дүн-
йәсинден чыкар. Ер йүзүниң илаты,
ягны дүнйә ярадыланы бәри атла-
ры яшайыш китабына язылмадык-
лар бу җандары гөренлеринде хай-
ран галарлар, себәби ол бирвагтлар
барды, инди ёк, йөне ене гелер. 9Бу-
лара дүшүнмек үчин пайхас ве да-
налык герек. Еди келле – бу аялың
отуран еди дагыны ве еди патыша-
ны аңладяр. 10Оларың бәшиси хеләк
болды, бири шалык сүрйәр, ене-де
бири хениз геленок. Йөне ол гелен-
де, узак шалык сүрмез. 11Бирвагтлар
бар болуп, инди ёк җандар болса се-
кизинҗидир. Шол бир вагтың өзүн-
де-де ол едилериң бири болуп, хеләк
болмага баряндыр. 12Сениң гөрен
он шахың болса хениз патышалыга
етмедик он патышадыр. Йөне олар
җандар билен биле бир сагат паты-
шалык этмәге ыгтыяр аларлар. 13Бу
он патышаның максады бир болуп,
олар өз гүйчлерини ве ыгтыярлары-
ны җандара берерлер. 14Олар Гузы
билен сөвешерлер, йөне Гузы ола-
ры еңер. Чүнки Гузы шаларың Ша-
сы, таңрыларың Таңрысыдыр. Онуң
чагыранлары, сайланлары ве садык-
лары Онуң билен боларлар». 15Пе-
ришде маңа ене шейле дийди: «Ло-
лының хөкмүрованлык сүрйән көп
сувлары хер миллетден, хер халк-
дан, хер дилден болан әгирт мәхел-
ләни аңладяндыр. 16Сениң гөрен он
шахың ве җандар бу аялы йигренер-
лер. Олар оны тоздурып, ялаңачлар-
лар; онуң этини ийип, оны отларлар.
17Чүнки Худай Өз максадыны амала
ашырмак ислегини оларың йүреги-
не гуйды. Шунлукда, олар Худайың
сөзлери берҗай болянча, өзлериниң
хөкмүрованлык ыгтыярыны җанда-
ра бермәге бирагыздан разы болар-
лар. 18Гөрен аялың болса ер йүзүниң
патышаларына хөкмүрованлык эд-
йән бейик шәхердир!»

18-нҗи бап

Бабыл вейран эдилйәр

1Мундан соң мен гөкден инип гел-
йән башга бир перишдәни гөрдүм.
Онуң улы ыгтыяры болуп, шөхраты
бүтин дүнйә нур сачды. 2Перишде
батлы гыгырып, шейле дийди: «Йы-
кылды! Бейик Бабыл йыкылды! Ол
җынларың месгенине өврүлди, әхли
арвахларың сүренине өврүлди, дүр-
ли харам ве неҗис гушларың пена-
сына өврүлди. 3Чүнки әхли миллет-
лер онуң азгын хыҗувларының ше-
рабыны ичдилер. Дүнйәниң шалары
онуң билен зына этдилер, тәҗирле-
ри онуң гөчгүнли айшы-эшретинден
баядылар». 4Онсоң мен гөкден баш-
га бир сес эшитдим. Ол шейле дий-
йәрди: «Эй, халкым! Онуң гүнәле-
рине шәрик болмаз ялы, онуң бела-
ларына учрамаз ялы, ол ерден чык.
5Чүнки онуң гүнәлери бейгелип гө-
ге етди, Худай онуң женаятлары-
ны ятлады. 6Ол сизе нәме эден бол-
са, сиз хем оңа шоны эдиң. Онуң
эденлерини ики эссе эдип гайтарың!
Оңа ики эссе гүйчли гарылан шерап-
дан ичириң! 7Ол нәче шөхратланып,
айшы-эшрет чекен болса, шонча-да
җебир, гам-гусса бериң оңа! Чүнки
ол өз йүрегинде шейле дийййәр: „Мен
мелике кимин отырын, дул дәлди-
рин, асла яс тутмарын“. 8Шоңа гө-
рә, бир гүнүң ичинде өлүм, яс, ач-
лык беласы башына инер, оны от
якып көйдүрер. Чүнки оны хөкүм

эден Худай гүйчлүдир! 9Онуң би-
лен зына эден, айшы-эшретине шә-
рик болан дүнйәниң патышалары
онуң янгынының түссесини гөрен-
леринде, яс тутуп, агларлар. 10Олар
онуң чекйән жебирлеринден хопу-
гып, узакда дуран ерлеринден шей-
ле диерлер: „Эй, бейик шәхер, халы-
ңа вай! Эй, кувватлылык шәхери Ба-
был, халыңа вай! Сен бир сагадың
ичинде җезаңы алдың!“

11Дүнйә тәҗирлери онуң үчин яс
тутуп, агларлар, себәби инди оларың
харытларыны сатын алҗак ёк. 12Ал-
тыны, күмши, гымматбаха дашлары,
дүрлери, непис зыгыр маталары, гыр-
мызы реңкли гыммат маталары, йү-
пеги ве ал-гызыл маталары, хошбой
ыслы агаҗы, пил сүңкүнден, гым-
матбаха агачлардан, бүрүнчден, де-
мирден ве мермерден ясалан дүрли
харытлары, 13далчын, ве бейлеки та-
гамлыклары, якымлы ыслы түтетги-
лери, мүшк-анбарлары, шерабы, зей-
тун ягыны, кепексиз уны ве бугдайы,
сыгырдыр гоюнлары, атлардыр ара-
балары, адамларың җаныны ве тени-
ни сатын алҗак инди ёк. 14Тәҗирлер
шейле диерлер: „Гөвнүң күйсән ми-
велери йитип гитди. Байлыгың ве
гөз гамашдырыҗы аҗайыплыгың
гайып болды, олар инди асла долан-
маз“. 15Бабылда өз харытларыны са-
тып баян тәҗирлер шәхериң җебир-
леринден хопугарлар. Узакда дуран
ерлеринден яс тутуп, агларлар. 16Олар
мөңңүришип, шейле диерлер: „Вай,
бейик шәхериң халына вай! Ол не-
пис зыгыр, гойы гырмызы ве ал-гы-
зыл гейнерди, алтын, гымматбаха
дашлар ве дүрлер билен безенерди.
17Шейле әгирт улы байлык бир са-
гадың ичинде вейран болды!“

Хемме гәмичилер, деңиз ёлагчы-
лары ве әхли деңизчилер – деңиз-
ден экленйәнлериң бары узакда ду-
руп, 18шәхериң янгынының түссе-
сини гөренлеринде: „Бу шәхере тай
гелҗек шәхер бармыды?“ диерлер.
19Олар башларындан гум совруп, аг-
ларлар, яс тутуп, сес эдип мөңңүрер-
лер: „Вай, халыңа вай, бейик шәхер!
Деңизде гәмилери боланларың бары
бу шәхериң байлыгы аркалы баяп-
ды. Инди болса ол бир сагатда вей-
ран эдилди!“

20Эй, гөклер, шатланың! Эй, Худа-
йың халкы, ресуллар ве пыгамбер-
лер, шатланың! Бабылың сизе эден-
лери үчин Худай оны җезаландырды».

21Соңра бир гүйчли перишде әпет
дегирмен дашы ялы дашы галдырып,
оны деңзе зыңып, шейле дийди: «Бе-
йик Бабыл шәхери, ине, шейле гүйч
билен зыңлар! Ол инди асла тапыл-
маз! 22Арфачыларың ве айдымчыла-
рың, түйдүкчилериң ве сурнайчы-
ларың овазы инди сенде яңланмаз.
Инди сенден сенетчилер-де, сенет-
де тапылмаз. Инди сенден дегирме-
ниң сеси асла эшидилмез. 23Чыра-
ларыңың ышыгы инди ягты сачмаз,
өйленйән йигитдир гелниң сеси ин-
ди сенден эшидилмез. Сениң тәҗир-
лериң дүнйәниң бейик адамларыды,
сениң җадыгөйлигиң әхли миллет-
лери ёлдан чыкарды. 24Пыгамберле-
риң ве Худайың халкының – дүнйә-
де өлдүриленлериң әхлисиниң ганы
сенде тапылды».

19-нҗы бап

Худая шөхрат!

1Соңра мен гөкде улы мәхелләниң
сесине меңзеш батлы сеслер эшитдим.

Олар: «Худая шан-шөхрат болсун! Ху-
дай бизиң Халасгәримиздир, шөхрат
ве гудрат Онуңкыдыр. [2]Чүнки Онуң
хөкүмлери догры, адылдыр: зынасы
билен дүнйәни аздыран улы лолыны
Ол хөкүм этди, гулларыны өлдүрен
лолудан оларың арыны алды».
[3]Мәхелле ене-де шейле дийди: «Ху-
дая шан-шөхрат болсун! Хава, лолы-
ның түссеси эбеди түтәр!»
[4]Йигрими дөрт яшулы, дөрт мах-
лук йүзин дүшүп: «Омын! Худая шан-
шөхрат болсун!» дийип, тагтда оту-
ран Худая сежде этдилер. [5]Онсоң
тагтдан чыкан бир сес шейле дий-
ди: «Эй, Худайымызың әхли гулла-
ры, Ондан горкянларың улы-кичи –
әхлиси, Оңа алкыш айдың!»
[6]Соңра мен бир улы мәхелләниң
сесине, әгирт улы умманың гүввүл-
дисине, гүйчли гөк гүррүлдисине
меңзеш сеслер эшитдим. Олар шей-
ле диййәрдилер:

«Худая шан-шөхрат болсун!
Чүнки Реббимиз Хөкмүрован Худай
хөкмүрованлык сүрүп башлады!
[7]Гелиң, бегенелиң хем шатланалың!
Оны шөхратландыралың!
Чүнки Гузының тойы башланяр,
Онуң гелинлиги хем тайяр болуп дур:
[8]Оңа бесленмәге непис, парлак,
пәк зыгырдан лыбас берилди».

Бу лыбас Худайың халкының дог-
ры ишлеридир. [9]Онсоң перишде ма-
ңа шейле дийди: «Шулары яз: Гузы-
ның ника тоюна чагырыланлар багт-
лыдыр!» Ол сөзүни довам эдип: «Ине,
булар Худайың хакыкы сөзлеридир»
дийди. [10]Мен перишдә сежде этмек
үчин, онуң аякларына йыкылдым.
Эмма ол маңа шейле дийди: «Ёк, ма-
ңа сежде этме! Мен хем сен ве Иса
барада шаятлык эдйән доганларың
ялы Худайың бир гулудырын. Ди-
ңе Худая сежде эт! Иса барада ша-
ятлык эдйәнлер пыгамберлик руху-
на ээ болияндырлар».

Ак атлы

[11]Соңра мен ачылан гөги ве ол ер-
де дуран бир ак аты гөрдүм. Аты мү-
нүп отуран Садык ве Хакыкат дийип
атландырылярды. Ол адыл хөкүм
чыкаряндыр ве адалатлы сөвешйән-
дир. [12]Онуң гөзлери от ялы янярды,
башында хем биртопар тәҗи барды.
Онуң маңлайына Онуң ады язылгыды,
йөне бу ады Өзүнден башга хич ким
билйән дәлдир. [13]Онуң эгниндәки до-
ны гана бояланды. Бу ак атлы «Худа-
йың Сөзи» дийлип атландырылярды.
[14]Непис, ап-ак ве тәмиз зыгыра бес-
ленен гөкдәки гошун ак атлара атла-
нып, Онуң ызындан гелйәрди. [15]Мил-
летлери урмак үчин, Онуң агзындан
кесгир бир гылыч чыкып дурды. Ол
олары демир хасасы билен доланды-
рар. Ол шерап сыкылян чукурда Хөк-
мүрован Худайың газаплы гахары-
ның шерабыны сыкяр. [16]Онуң донун-
да ве будунда «ШАЛАРЫҢ ШАСЫ,
ТАҢРЫЛАРЫҢ ТАҢРЫСЫ» диен ат
язылгыды. [17]Онсоң мен Гүнүң үстүн-
де дуран бир перишдәни гөрдүм. Ол
гөкде учуп йөрен гушларың әхлиси-
не батлы сеси билен гыгырып, шей-
ле дийди: «Гелиң, Худайың улы мей-
лисине гелиң! [18]Патышаларың, мүң-
башыларың, гүйчли сөвешиҗилериң

19:15 Зеб 2:8-9.

ләшини, атларың ве атлыларың ләши-
ни, эркинлериң ве гулларың ләшини,
кичилериң ве улуларың ләшини ий-
мәге топланың!» 19Онсоң мен җанда-
ры, дүнйә патышаларыны ве оларың
гошунларыны гөрдүм. Олар ата ат-
ланып Отуран ве Онуң гошунлары
билен сөвешмек үчин үйшүпдирлер.
20Эмма җандар ве онуң билен биле
галп пыгамбер есир алынды. Бу галп
пыгамбер җандарың адындан аламат-
лар гөркезерди, җандарың тагмасы-
ны өзүне басдырып, онуң хейкелине
сежде эденлери алдарды. Җандар-да,
галп пыгамбер-де дирилигине янып
дуран күкүртли көле зыңылды. 21Га-
ланлары болса ата атланып Отураның
агзындан чыкан гылыч билен өлдү-
рилдилер. Гушларың хеммеси була-
рың ләшинден дойды.

20-нжи бап

Мүң йыл

1Соңра мен гөкден инип гелйән
бир перишдәни гөрдүм. Онуң элинде
довзахың ачары билен улы бир зын-
җыр барды. 2Перишде аждарханы, яг-
ны иблис я-да шейтан дийип атлан-
дырылян гадымы йыланы тутды-да,
оны мүң йыл мөхлет билен зынҗыр-
лады. 3Перишде оны довзаха ташла-
ды-да, гулплап, үстүнден мөхүрледи.
Ол муны мүң йыл долянча, аждарха
гайдып миллетлери алдамасын ди-
йип этди. Мүң йылдан соң ол аз вагт-
лык бошадылмалыдыр. 4Онсоң мен
тагтлары, оларың үстүнде отуран-
лары гөрдүм. Олара казылык этмек-
лик ыгтыяры берилди. Мундан баш-
га-да, мен Иса ве Худайың Хош Ха-
бары хакда шаятлык эденлери үчин
башлары кесиленлериң җанларыны
гөрдүм. Олар җандара ве онуң бу-
туна сежде этмәндилер, маңлайына
я-да эллерине онуң тагмасыны бас-
дырмандылар. Олар дирелип, Месих
билен мүң йыл шалык сүрдүлер. 5Бу
илкинҗи дирелишдир. Бейлеки өлү-
лер болса мүң йыл гечйәнчә дирел-
меди. 6Илкинҗи дирелишде пайы бо-
лан багтлы ве мукаддесдир! Икинҗи
өлүм олара өз хөкүмини йөредип бил-
мез. Олар Худайың ве Месихиң руха-
нылары болуп, Онуң билен мүң йыл
шалык сүрерлер.

Шейтан хөкүм эдилйәр

7Мүң йыл доландан соң, шейтан
туссагдан бошадылар. 8Ол чыкып,
ериң дөрт күнҗегиндәки халклары,
ягны гог-магоглары алдап, олары сө-
веше топлар. Топлананларың саны
деңиз кенарындакы чәге киминдир.
9Олар ер йүзүни гуршап алдылар, Ху-
дайың халкының дүшелгесини, Онуң
сөйгүли шәхерини габадылар. Эмма
гөкден инен от олары якып күл этди.
10Олары алдан иблис болса янып ду-
ран күкүртли көле зыңылды. Җан-
дар билен галп пыгамбер хем шол
ердедир. Олар гиҗе-гүндиз эбеди-
лик эҗир чекерлер.

Өлүлере казылык эдилйәр

11Соңра мен улы ак тагт ве онуң
үстүнде Отураны гөрдүм. Ер, гөк
Онуң хузурындан йитип гитди, ола-
ры соңра тапып-да болмады. 12Мен
тагтың өңүнде дуран улудыр кичи
өлүлери гөрдүм. Китаплар ачылды.
Яшайыш китабы атлы ене бир китап
ачылды. Китапларда языланлара се-
редилип, өлүлере эден ишлерине гө-
рә казылык эдилди. 13Деңиз өзүндә-
ки өлүлери берди. Өлүм ве өлүлер

дүнйәси-де өзүндәки өлүлери берди.
Оларың хер бирине эден ишлерине
гөрә казылык эдилди. 14 Онсоң өлүм
ве өлүлер дүнйәси янып дуран көле
зыңылды. Ине, бу отлы көл икинҗи
өлүмдир. 15 Атлары яшайыш китабы-
на язылмадыкларың әхлиси янып ду-
ран көле зыңылды.

21-нҗи бап

Тәзе Иерусалим

1 Онсоң мен бир тәзе гөк билен бир
тәзе ер гөрдүм. Чүнки өңки гөк ве ер
айрылыпды. Инди хич бир деңиз хем
ёкды. 2 Мен Мукаддес Шәхери – тәзе
Иерусалими гөрдүм. Ол гөкден, Худа-
йың хузурындан инип гелйәрди. Тәзе
Иерусалим өйленйән йигит үчин бе-
зенип-бесленип гелйән гелне меңзе-
йәрди. 3 Мен тагтдан[а] батлы бир сесиң
шейле диенини эшитдим: «Худайың
месгени инди ынсанларың арасында-
дыр! Ол инди ынсанларың арасында
месген тутар. Олар Онуң халкы болар-
лар, Ол хем олар билен болуп, оларың
Худайы болар. 4 Ол Өз халкының гөз-
лериниң хер бир гөзяшыны сүпүрер.
Инди не өлүм, не-де яс, не агы, не-де
агыры болар. Чүнки өңки затлар гечип
гитди». 5 Тагтда Отуран: «Ине, әхли
заді тәзелейәрин» дийди. Соңра ма-
ңа: «Булары яз, себәби бу сөзлер ыг-
тыбарлы ве чындыр» дийди. 6 Ол ма-
ңа ене-де шейле дийди: «Амала ашды.
Алфа ве Омега[б], Башлангыч ве Соң
Мендирин. Мен сувсана яшайыш су-
вуның гөзбашындан мугт ичирерин.
7 Еңен, ине, буларың барыны мирас
алар. Мен онуң Худайы боларын, ол
хем Мениң перзендим болар. 8 Эмма
горкагың, имансызың, кеззабың, ган-
хорың, зынахорың, җадыгөйүң, бут-
паразың ве хемме яланчыларың – әх-
лисиниң пайына янян күкүртли от кө-
ли дүшер. Икинҗи өлүм, ине, будур».
9 Соңра соңкы еди бела билен дол-
дурылан еди кәсели еди перишдәниң
бири мениң яныма гелип: «Гел, мен
саңа гелни, Гуза аял болҗагы гөрке-
зейин» дийди. 10 Перишде мени Му-
каддес Рух аркалы бир улы, бейик
дага чыкарды. Ол ерден маңа гөк-
ден, Худайың хузурындан инип гел-
йән мукаддес шәхери – Иерусалими
гөркезди[в]. 11 Ол Худайың шан-шөхра-
тындан долуп, бир җуда гымматбаха
даш ялы, булдурап дуран яшма да-
шы ялы парлаярды. 12 Шәхериң улы
ве белент диварлары, он ики дерве-
зеси барды. Хер дервезәниң агзын-
да бир перишде барды. Дервезеле-
ре ысрайыл халкының он ики тире-
синиң ады язылгыды. 13 Гүндогарда
үч дервезе, демиргазыкда үч дервезе,
гүнортада үч дервезе, гүнбатарда үч
дервезе барды. 14 Шәхериң дивары он
ики бинядың үстүнде бина эдилип-
ди, олара Гузының он ики ресулы-
ның ады язылгыды. 15 Мениң билен
геплешен перишдәниң элинде шәхе-
ри, онуң дервезелерини ве диварыны

[а] **21:3** ***Тагтдан*** – кәбир голязмаларда *гөкден.*
[б] **21:6** ***Алфа ве Омега*** – Алфа грек элипбийиниң биринҗи, Омега болса иң соңкы харпы.
[в] **21:10** ***Мукаддес шәхери – Иерусалими гөркезди*** – бу җүмле кәбир голязмаларда *бейик шәхери, мукаддес Иерусалими гөркезди* дийип душ гелйәр.

21:3 Эзк 37:27; Лев 26:11-12.

өлчәр ялы алтындан өлчег таягы бар-
ды. 16Шәхер дөртбурчлук шекилин-
де болуп, онуң бойы билен ини дең-
ди. Перишде шәхери өлчеди. Шәхе-
риң бойы ики муң ики йүз чакрым [а]
болуп чыкды. Онуң ини, бейиклиги
хем бойы ялыды. 17Перишде шәхериң
диварыны-да өлчеди. Диварың бейик-
лиги [б] йүз кырк дөрт тирсек чыкды.
Перишде булары өлчәнде, ынсанла-
рың уланян өлчегини уланды. 18Ди-
вар яшма дашындан гурлупды. Шә-
хериң өзи болса тегмилтсиз айна ялы
сап алтындан бина эдилипди. 19Шә-
хер диварының бинятлары хер дүрли
гымматбаха дашлар билен безелен-
ди. Биринҗи биняды яшма дашы би-
лен безеленди, икинҗиси гойы реңк-
ли пөвризе дашы, үчүнҗиси хакык,
дөрдүнҗиси зүмеррет, 20бәшинҗи-
си сардоникс, алтынҗысы гырмы-
зы сардоникс, единҗиси алтын-са-
ры даш, секизинҗиси гөк зүмеррет,
докузынҗысы гойы сары даш, онун-
җысы пөвризе, он биринҗиси мәми-
ши реңкли даш, он икинҗиси бенев-
ше реңкли гымматбаха дашлары би-
лен безеленди. 21Он ики дервезе он
ики дүрден, ягны хер дервезе бү-
теви бир дүрден ясаланды. Шәхе-
риң шаёлы сап алтындан болуп, ай-
на ялы ялпылдаярды. 22Мен бу шә-
херде ыбадатхана гөрмедим. Чүнки
Хөкмүрован Реб Худай ве Гузы шәхе-
риң ыбадатханасыдыр. 23Шәхери яг-
тыландырмак үчин Гүн я-да Ай ге-
рек дәл. Чүнки шәхери Худайың шөх-
раты ягтыландыряр, Гузы хем онуң
чырасыдыр. 24Халклар бу шәхериң
нурунда гезерлер. Дүнйәниң шалары
оңа өз шан-шөхратыны гетирерлер.
25Шәхериң дервезелери узаклы гүн
ачык болар, олар гулпланмаз, себәби
ол ерде гиҗе болмаз. 26Миллетлер бу
шәхере өз шан-шөхратларыны гети-
рип, Худая ве Гуза хормат билдирер-
лер. 27Бу шәхере хич бир мурдар зат,
нежислик эдйәнлериң, ялан сөзле-
йәнлериң хич бири гирмез. Оңа ди-
ңе Гузының яшайыш китабына атла-
ры языланлар гирерлер.

22-нҗи бап

Яшайыш сувы

1Соңра перишде маңа айна ялы ял-
пылдаян деряны гөркезди. Бу деряда
яшайыш сувы акярды. Ол Худайың ве
Гузының тагтындан чыкып гайдярды.
2Шәхериң шаёлуның ортасында, дер-
яның хер кенарында яшайыш дарагты
өсүп отырды. Бу дарагтлар хер айда
миве берип, йылда он ики гезек хасыл
гетирйәрди. Дарагтларың япраклары
миллетлере шыпа берйәрди. 3Бу шә-
херде инди асла нәлет болмаз. Худа-
йың ве Гузының тагты бу шәхерде бо-
лар. Худайың бенделери Оңа хызмат
эдерлер. 4Олар Худайың йүзүни гөрер-
лер, маңлайларында Онуң ады болар.
5Шәхерде гиҗе асла болмаз. Не чыра-
ның ышыгы, не-де гүнүң нуры герек
болар, себәби Реб Худай олара нур са-
чар. Олар эбедилик шалык сүрерлер.

Иса Месих гелйәр

6Перишде маңа шейле дийди:
«Бу сөзлер ыгтыбарлы ве чындыр!

[а] **21:16 *Ики муң ики йүз чакрым*** – грекче *12000 стадиос*. Бу такм. 2200 километ-
ре деңдир.

[б] **21:17 *Бейиклиги*** – я-да *галыңлыгы*.

Пыгамберлерини ылхамландырян
Реб Худай тиз вагтда болҗак вака-
лары Өз бенделерине гөркезмек үчин
перишдесини ёллады». [7]«Ине, Мен
тизара барарын! Бу китабың пыгам-
берлик сөзлерини йүрегинде сакла-
ян багтлыдыр!» [8]Мен Ёханна булары
гөрдүм ве эшитдим. Булары эшиде-
нимден ве гөренимден соң, бу вака-
лары маңа гөркезен перишдә сежде
этмекчи болуп, онуң аякларына йы-
кылдым. [9]Эмма перишде маңа шей-
ле дийди: «Ёк, маңа сежде этме! Мен
хем сен ялы, пыгамбер доганларың ве
бу китабың пыгамберлик сөзлерини
йүрегинде саклаянлар ялы Худайың
бир гулудырын. Диңе Худая сежде
эт!» [10]Онсоң ол маңа шейле дийди:
«Бу китабың пыгамберлик сөзлерини
гизлин саклама! Чүнки оларың бер-
җай болмалы вагты голайдыр. [11]Гой,
яманлык эдйән ене яманлык этсин,
пислик эдйән ене пислик этсин. Дог-
ры иш эдйән ене догрулык этсин, му-
каддес өз мукаддеслигини сакласын».

[12]«Ине, Мен тизара барарын! Хер
кесе эден ишлерине гөрә берҗек сы-
лагларым янымдадыр! [13]Алфа ве Оме-
га, Илкинҗи ве Ахыркы, Башлангыч
ве Соң Мендирин».

[14]Өз лыбасларыны ювянлар багтлы-
дыр! [a] Оларың яшайыш дарагтының
мивесинден иймәге, шәхер дерве-
зесинден гирмәге хаклары бардыр.
[15]Эмма «итлер», ягны җадыгөйлер,
зынахорлар, ганхорлар, бутпаразлар,
яланы сөйүп, оны амал эдйәнлер – бу-
ларың бары шәхериң дашында галар.
[16]«Мен, Иса Месих, бу пыгамберли-
ги иманлылар йыгнагына етирмек
үчин Өз перишдәми сизе ёлладым.
Мен Давудың көкүнден, ягны онуң
неслинден болан парлак даң йылды-
зыдырын!» [17]Мукаддес Рух ве Гелин-
лик «Гел!» диййәрлер. Эшидйән хер
кес хем «Гел!» дийсин. Сувсан гел-
син. Ким өз тешнелигини гандыр-
мак ислесе, гой, яшайыш сувундан
мугт ичсин! [18]Бу китабың пыгам-
берлик сөзлерини эшидйән хер ке-
се дуйдурярын: кимде-ким бу сөз-
лере бир зат гошса, Худай хем онуң
җезасына бу китапда агзалан бела-
лары гошар. [19]Кимде-ким бу кита-
бың пыгамберлик сөзлеринден бир
зады айырса, Худай хем бу китапда
агзалян яшайыш дарагтының миве-
синден иймек ве мукаддес шәхерде
яшамак хукугындан оны махрум
эдер. [20]Бу вакаларың Шаяды: «Хава,
Мен тиз барарын!» диййәр. Омын!
Я Реббимиз Иса, гел! [21]Гой, Ребби-
миз Исаның мерхемети әхлиңизе
яр болсун! [б]

---

[a] **22:14** ***Өз лыбасларыны ювянлар багтлыдыр!*** – бу җүмле кәбир голязмаларда *Онуң буйрукларыны берҗай эдйәнлер багтлыдыр!* дийип душ гелйәр.

[б] **22:21** Кәбир голязмаларда *Омын* диен сөз хем бар.